

1. Biologická a sociální determinace psychiky

OBSAH

ÚVOD	4
1. BIOLOGICKÁ A SOCIÁLNÍ DETERMINACE PSYCHIKY	5
1.1 Biologická determinace psychiky	5
1.2 Ontogenetický vývoj nervové soustavy	9
1.3 Sociální determinace psychiky	11
2. ANALÝZA OSOBNOSTI ŘÍDÍCÍHO PRACOVNÍKA	13
3. PROBLEMATIKA PRACOVNÍCH SKUPIN	19
4. ŘEŠENÍ PRACOVNÍCH KONFLIKTŮ	24
5. PRACOVNÍ PROSTŘEDÍ	27
6. BEZPEČNOST PRÁCE Z PSYCHOLOGICKÉHO HLEDISKA	32
7. PORUCHY NERVOVÉ SOUSTAVY A PSYCHIKY	34
8. ÚNAVA, JEJÍ KLASIFIKACE, PŘEDCHÁZENÍ V PRACOVNÍM PROCESU	39

Vzájemný vztah vzruchu a útlumu je velmi významný. Podráždění, které není okamžitě odstraněno, způsobuje pro organismus určitý ohrožení a organismus se dostává do stavu "obecné excitace", která projevuje se jako jakýkoliv onemocnění. Tento stav je výjimečný, objevuje se za ohrožujících okolností.

I. P. Pavlov zkoumal procesy vzruchu i útlumu. Popsal řadu různých útlumů a ukázal, že mají určitý společný základ. Např. proces útlumu je významný pro rozlišení schopnosti a pro získání nových poznatků a učení. Tento útlum je omezený ze strany různých (rozlišovací) a učením organizmu rozlišovací signály významných nebo důležitých.

Švýdelský vědec a fyziolog, profesor v Uppsale, který se zabývá fyziologií mozku, zejména fyziologií mozku, tj. nejvyššího centra vyšší nervové činnosti. Jeho vlastním jménem je Pavlov.

Pavlov se zabývá zejména fyziologií mozku a jeho funkcí. V učení spatřuje určitou asociaci a zvláštní učení jako fyziologický proces probíhající v určitém nervovém centru, v určitém místě mozku. Odlišuje se jakýkoliv podobně intrinsický.

Základním pojmem jeho modelu chování je reflex. Základním elementem jeho modelu učení je podmíněný reflex, skládající se ze tří fází: senzitivní, centrální a motorické.